SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 9. septembra 2011 *

V zadevi T-36/09,

dm-drogerie markt GmbH & Co. KG s sedežem v Karlsruheju (Nemčija), ki jo zastopata O. Bludovsky in C. Mellein, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga je najprej zastopal J. Novais Gonçalves, nato G. Schneider, zastopnika,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je

Distribuciones Mylar, SA s sedežem v Gelvesu (Španija),

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 30. oktobra 2008 (zadeva R 228/2008-1) glede postopka z ugovorom med Distribuciones Mylar, SA in dm-drogerie markt GmbH & Co. KG,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona, sodnica, in S. Frimodt Nielsen (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 23. januarja 2009,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. maja 2009,

na podlagi sklepa z dne 1. julija 2009, da se vložitev replike ne odobri,

na podlagi pisnih vprašanj Splošnega sodišča strankam,

na podlagi stališč, ki sta jih stranki v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 15. aprila 2011,

ker v roku enega meseca od obvestila o končanem pisnem postopku stranke niso vložile predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in v skladu s členom 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 V Uredbi Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)), je v enajsti in dvanajsti uvodni izjavi (postali uvodni izjavi 12 in 13 Uredbe št. 207/2009) navedeno:

„ker so upravni ukrepi na ravni Skupnosti nujni za izvajanje prava o znamkah, ustvarjenega s to uredbo, pri vsaki znamki; ker je torej nujno, da se ob ohranjanju obstoječe institucionalne strukture in ravnovesja moči znotraj Skupnosti ustanovi Urad za

usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), ki je neodvisen pri reševanju tehničnih problemov in je pravno, upravno in finančno samostojen; ker je torej potrebno in primerno, da gre za telo Skupnosti s pravno osebnostjo in ki ima izvedbena pooblastila, ki mu jih podeljuje ta uredba, in da naj deluje v okviru zakonodaje Skupnosti, ne da bi se zmanjševale pristojnosti institucij Skupnosti;

ker je potrebno zagotoviti, da [so] stranke, ki jih zadevajo odločitve Urada, pravno varovane na način, prilagojen posebni naravi prava znamk; ker je tako poskrbljeno za pritožbo zoper odločitve preizkuševalcev in oddelkov Urada; ker naj oddelek, katerega odločitev se izpodbija, v primeru, da odločitve ne spremeni, preda pritožbo [o]dboru za pritožbe Urada, ki o njej odloča; ker so odločitve [o]dborov za pritožbe podvržen[e] postopkom pred Sodiščem Evropskih skupnosti, ki je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločitve“.

2 Člen 60a Uredbe št. 40/94 (postal člen 62 Uredbe št. 207/2009) v različici, ki izhaja iz Uredbe Sveta (ES) št. 422/2004 z dne 19. februarja 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 40/94 (UL L 70, str. 1), uvaja pravno sredstvo, navedeno v dvanajsti uvodni izjavi Uredbe št. 40/94, v skladu s katero „oddelek, katerega odločitev se izpodbija, v primeru, da odločitve ne spremeni, preda pritožbo [odboru] za pritožbe Urada, ki o njej odloča“. Člen 60a Uredbe št. 40/94 določa:

„1. Če stranki, ki je vložila pritožbo, ugovarja druga stranka in če oddelek, katerega odločba se izpodbija, meni, da je pritožba dopustna in utemeljena, oddelek popravi svojo odločbo.

2. Odločba se lahko popravi le, če oddelek, katerega odločba se izpodbija, uradno obvesti drugo stranko o svoji nameri popraviti odločbo in ta v dveh mesecih po dnevu prejema uradnega obvestila v to privoli.

3. Če v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 2 druga stranka ne privoli v popravek izpodbijane odločbe in v tem smislu da izjavo ali v določenem roku ne da izjave, se pritožba izroči odboru za pritožbe brez odlašanja in brez vsebinskih pripomb.

4. Če pa oddelek, katerega odločba se izpodbija, meni, da pritožba ni dopustna in utemeljena, v enem mesecu po prejemu izjave z vzroki za pritožbo namesto sprejetja ukrepov, predvidenih v odstavkih 2 in 3, izroči pritožbo odboru za pritožbe brez odlašanja in brez vsebinskih pripomb."

3 Člen 77a Uredbe št. 40/94 (postal člen 80 Uredbe št. 207/2009), prav tako uveden z Uredbo št. 422/2004, določa:

„1. Če Urad opravi vpis v register ali sprejme odločbo z očitno kršitvijo določb postopka, ki mu jo je mogoče pripisati, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločitev razveljavi. Če je v postopku samo ena stranka in vpis ali dejanje vpliva na njene pravice, se izbris ali razveljavitev odredi tudi, če kršitev za stranko ni bila očitna.

2. Izbris ali razveljavitev iz odstavka 1 odredi po uradni dolžnosti ali na zahtevo ene od strank v postopku oddelek, ki je opravil vpis ali sprejel odločbo. Izbris ali razveljavitev se odredi v šestih mesecih po dnevu vpisa v register ali sprejetja odločbe, po posvetovanju s strankami v postopku in morebitnimi imetniki pravic do obravnavane znamke Skupnosti, ki so vpisane v register.

3. Ta člen ne posega v pravico strank do pritožbe po členih 57 in 63 ali do možnosti, da po postopku in pod pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi iz člena 157(1), dosežejo popravek jezikovnih napak ali napak pri prepisu in očitnih napak v odločbah Urada ali napak pri registraciji znamke ali objavi registracije, ki jih je mogoče pripisati Uradu."

4 Pravilo 53 iz Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 1), na katerega napotuje člen 77a(3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 80(3) Uredbe št. 207/2009), določa:

„Če Urad ugotovi po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke v postopku jezikovne napake, napake pri prepisu in očitne napake v odločitvi, zagotovi, da napako popravi odgovorni oddelek."

Dejansko stanje

5 Tožeča stranka, družba dm-drogerie markt GmbH & Co. KG, je 13. avgusta 2004 na podlagi Uredbe št. 40/94 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

6 Znamka, katere registracija je bila zahtevana, je besedni znak dm.

7 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, med drugim spadajo v razreda 9 in 16 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, in za vsak razred ustrezajo temu opisu:

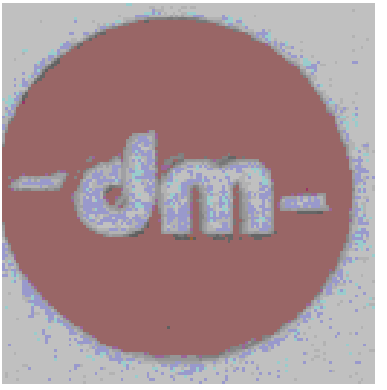
– razred 9: „Baterije, očala, osvetljeni filmi, fotografski aparati, audio in video kasete, spominske kartice za digitalne kamere in opremo za obdelavo informacij, merilni aparati, termometri, zaščite za posnetke, električni pripomočki za snemanje, kamere, zapisovalniki CD-jev, aparati za snemanje, prenos in reprodukcijo zvoka in slike; tiskalniki za računalnike“;

– razred 16: „Papir, lepenka; pisarniški material, prtički iz papirja in celuloze; plenice iz papirja in celuloze, lepila za papir in za pisarniške in gospodinjske namene, vogalčki za album za fotografije, fotografski albumi, plastična folija za embaliranje, vreče za odpadke iz papirja ali umetnih snovi, zavijalne vrečke, ovoji, torbe iz papirja ali umetnih snovi, kovinske folije za zavijanje, brisače iz papirja“.

8 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 19/2005 z dne 9. maja 2005.

9 Družba Distribuciones Mylar, SA, vlagateljica ugovora, je 26. julija 2005 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009) vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke za proizvode, ki so navedeni zgoraj v točki 7.

10 Ugovor je temeljil na prejšnji španski figurativni znamki, registrirani pod št. 2561742 – ki je bila prijavljena 13. oktobra 2003 in registrirana 19. avgusta 2004 – kot je prikazana spodaj:

11 Ugovor je temeljil na vseh proizvodih in storitvah, za katere je bila registrirana prejšnja znamka, ki so spadali v razreda 9 in 39 in so ustrezali temu opisu:

– razred 9: „Registrske blagajne, računski stroji, oprema za obdelavo informacij in računalniki“;

– razred 39: „Prevozništvo, pakiranje, skladiščenje in distribucija računalniških komponent, tiskovin in pisarniškega materiala“.

12 V utemeljitev ugovora je bil naveden razlog iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009).

13 Tožeča stranka pred oddelkom za ugovore ni predstavila svojih stališč.

14 V odločbi z dne 16. maja 2007, ki je bila tožeči stranki vročena istega dne, je oddelek za ugovore ugodil ugovoru glede proizvodov iz razreda 9, ki so navedeni zgoraj v točki 7, razen za očala in termometre. Ugovor pa je bil zavrnjen za očala in termometre iz razreda 9 ter za vse proizvode iz razreda 16.

15 Glede osvetljenih filmov ter audio in video kaset je oddelek za ugovore navedel to (str. 4, prvi in tretji odstavek):

„[…] Ta stopnja podobnosti velja tudi glede audio in video kaset, ker so z njimi zajeti tudi digitalni nosilci in se lahko uporabljajo v digitalnih video kamerah. Poleg tega obstajajo naprave, s katerimi je mogoče analogne nosilce presneti na digitalne DVD-je.

[…]

Vendar zgornje povezave ne zadoščajo za ugotovitev podobnosti med osvetljenimi filmi ter audio in video kasetami na eni strani in katerim koli od proizvodov vlagateljice ugovora na drugi strani. Glede na vse to proizvodi, kot so osvetljeni filmi, ki se

uporabljajo skupaj z običajnimi alternativami digitalnimi kamerami ali napravami, kot so audio in video kasete, ki običajno [*sic*]."

16 Nato je oddelek za ugovore menil, da je med prijavljeno znamko in znamko vlagateljice ugovora obstajala verjetnost zmede za vse proizvode, ki jih je bilo mogoče šteti za podobne, vključno s tistimi, za katere se je štelo, da so si malo podobni. Zato je bila registracija prijavljene znamke za te proizvode, med katerimi so osvetljeni filmi ter audio in video kasete, zavrnjena.

17 Oddelek za ugovore je z dopisom z dne 8. junija 2007 strankama sporočil, da namerava na podlagi člena 77a Uredbe št. 40/94 odločbo z dne 16. maja 2007 razveljaviti zaradi očitne kršitve določb postopka, ki se je nanašala na neobstoj izčrpne primerjave seznamov proizvodov in storitev. Stranki sta bili povabljeni, da v dveh mesecih podata stališča o možnosti te razveljavitve.

18 Tožeča stranka je stališča predstavila v dopisu z dne 23. julija 2007, ki ga je UUNT prejel 24. julija 2007. V tem dopisu je trdila, da vlagateljica ugovora ni zadostno dokazala svoje prejšnje pravice ter da si proizvodi, ki jih zajemata zadevni znamki, niso podobni. Poleg tega je navedla to:

„Tožeča stranka soglaša z namero oddelka za ugovore za razveljavitev njegove odločbe z dne 16. maja 2007, ker se bo pritožbi, ki jo je nameravala vložiti zoper to odločbo, morda mogoče izogniti."

19 Član oddelka za ugovore je 26. novembra 2007 na stranki naslovil dopis, v katerem je bilo navedeno to:

„[UUNT] je dokončno presodil, da njegova odločba z dne 16. maja 2007 ne vsebuje nobene očitne kršitve določb postopka. Zato člena 77a v tej zadevi ni mogoče uporabiti. Vseeno pa je bila v tej odločbi na strani 4 očitna napaka, ki jo je [UUNT] odpravil v skladu s pravilom 53 [Uredbe št. 2868/95]. Ta popravek ne spreminja izida odločbe."

20 Temu dopisu je bila priložena spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 (v nadaljevanju: spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007). Na novi različici odločbe je bil enak datum kot na prvotni različici, vsebovala pa je tudi enak izrek. V novi različici je bil tretji odstavek na strani 4 prvotne različice (glej točko 15 zgoraj) nadomeščen s tem odstavkom:

„Oprema za obdelavo informacij vlagateljice ugovora zajema široko kategorijo proizvodov, v kateri so med drugim naprave, ki lahko z osvetljenega filma berejo informacije o sliki, ki je na njem, in jih pretvorijo v optične ali električne digitalne informacije (in obratno). Te naprave se lahko prodajajo v prodajalnah, specializiranih za fotografijo, in sicer tako strokovnjakom kot ljubiteljem. Glede na to [UUNT] meni, da med osvetljenimi filmi in opremo za obdelavo informacij obstaja majhna stopnja podobnosti."

21 Z dopisom z dne 26. novembra 2007 je vlagateljica ugovora zahtevala, naj se strankama v postopku odobri rok za vložitev pritožbe zoper popravljeno odločbo.

22 Član oddelka za ugovore je 19. decembra 2007 strankama napisal to:

„Prosimo upoštevajte, da [UUNT] meni, da je [spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007] odločba, zoper katero se lahko vloži pritožba, in se lahko zato v skladu s členom 58 Uredbe št. 40/94 vsaka stranka v postopku, ki jo odločba prizadene, pritoži zoper njo. Na podlagi člena 59 Uredbe št. 40/94 se pritožba vloži pisno pri [UUNT] v dveh mesecih po vročitvi odločbe, zoper katero je vložena pritožba (torej po 26. novembru 2007), vlogo, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, pa je treba vložiti v roku štirih mesecev po tem datumu. Šteje se, da je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo v višini 800 EUR."

23 Tožeča stranka je 24. januarja 2008 na podlagi členov od 57 do 62 Uredbe št. 40/94 (postali člani od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009) vložila pritožbo pri UUNT, s katero je predlagala razveljavitev „spremenjene različice odločbe [oddelka] za ugovore z dne 16. maja 2007" in zavrnitev ugovora v celoti.

24 Tožeča stranka je razloge za pritožbo predstavila v vlogi z dne 17. marca 2008. Tožeča stranka je med drugim navedla naslednje očitke. Prvič, spremembe prvotne odločbe naj ne bi pomenile popravka očitnih napak. S temi spremembami naj bi se namreč nadomestila protislovna in deloma nerazumljiva obrazložitev z novimi argumenti. Drugič, proizvodi, ki jih zajemata sporni znamki, naj ne bi bili podobni. Tretjič, vlagateljica ugovora naj ne bi dokazala, da je bila imetnica znamke, na kateri je temeljil ugovor.

25 Vlagateljica ugovora o pritožbi ni podala stališč.

26 Z odločbo z dne 30. oktobra 2008 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ki je bila tožeči stranki vročena 14. novembra 2008, je prvi odbor za pritožbe UUNT pritožbo kot nedopustno zavrgel.

27 Najprej je menil, da zoper odločbo oddelka za ugovore – v različici, v kateri je bila vročena 16. maja 2007 – ni bila vložena pritožba v roku iz člena 59 Uredbe št. 40/94 (postal člen 60 Uredbe št. 207/2009) in da je zato ta odločba postala dokončna.

28 Dopis oddelka za ugovore z dne 8. junija 2007, v katerem sta bili stranki pozvani k predstavitvi stališč o razveljavitvi te odločbe, naj ne bi povzročil, da je prenehal teči rok za vložitev pritožbe.

29 Odgovora tožeče stranke na ta dopis naj ne bi bilo mogoče obravnavati kot pritožbo zoper to odločbo. V vsakem primeru naj bi bil ta odgovor, ki je na UUNT prispel 24. julija 2007, vložen po izteku dvomesečnega roka za vložitev pritožbe, ki je začel teči z vročitvijo odločbe.

30 Odbor za pritožbe je menil tudi, da težave pri razumevanju, povezane s prvotno različico odločbe, tožeči stranki niso preprečile, da bi vložila pritožbo, ampak bi jo nasprotno morale spodbuditi k temu.

31 Pritožba tožeče stranke zoper odločbo z dne 16. maja 2007 v prvotni različici, ki je bila vložena 24. januarja 2008, naj bi bila zato prepozna in jo je bilo treba kot nedopustno zavreči.

32 Nato je odbor za pritožbe priznal, da je bil popravek odločbe z dne 16. maja 2007 akt, ki bi lahko vplival na interese tožeče stranke, ker bistveno spreminja njen pravni položaj.

33 Vendar naj zadevni popravek ne bi prizadel interesov strank v smislu člena 58 Uredbe št. 40/94 (postal člen 59 Uredbe št. 207/2009). Spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 vsebuje enak izrek kot prvotna različica. Tako naj zadevni popravek, ki zgolj utemeljuje izrek prvotne odločbe, tožeče stranke ne bi prizadel. Zato naj spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 ne bi bila akt, zoper katerega se lahko vloži pritožba.

34 Poleg tega naj oddelek za ugovore – ker se je namesto za razveljavitev na podlagi člena 77a Uredbe št. 40/94 ali za preizkus na podlagi člena 60a te uredbe odločil za popravek očitnih napak na podlagi pravila 53 Uredbe št. 2868/95 – prvotne odločbe ne bi nadomestil z novo odločbo.

35 Zato je bila pritožba zavržena kot nedopustna tudi v delu, v katerem se je nanašala na spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007.

Predlogi strank

36 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razveljavi;

– ugovor v celoti zavrne; podredno, zadevo vrne v odločanje UUNT;

– vlagateljici ugovora naloži plačilo stroškov.

37 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

38 Tožeča stranka v tej tožbi trdi, da je odbor za pritožbe njeno pritožbo napačno zavrgel kot nedopustno, in s prvim tožbenim predlogom predlaga razveljavitev izpodbijane odločbe. Tožeča stranka poleg tega Splošnemu sodišču predlaga, naj ugovor v celoti zavrne ali, podredno, vrne zadevo v odločanje UUNT.

Predlogi, ki se nanašajo na razveljavitev izpodbijane odločbe

Trditve strank

39 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe njeno pritožbo napačno štel za nedopustno.

40 Prvič, zaradi stališč, ki jih je predstavila 23. julija 2007 v odgovoru na dopis z dne 8. junija 2007 – v katerem je oddelek za ugovore stranki obvestil, da namerava razveljaviti odločbo z dne 16. maja 2007 – naj bi prenehal teči rok za vložitev pritožbe zoper to odločbo.

41 Po mnenju tožeče stranke bi bilo namreč nelogično in nepravično, da bi morala stranka, oškodovana z odločbo, vložiti pritožbo zoper to odločbo, če glede nje vzporedno poteka postopek razveljavitve. Nasprotna rešitev naj bi povzročila sočasen obstoj dveh ločenih postopkov, ki jih vodita dva ločena organa UUNT, ki bi lahko prišla do različnih ugotovitev. Poleg tega zaradi razveljavitve odločbe, če bi do nje prišlo, pritožba ne bi bila več potrebna.

42 Zato naj bi bilo treba šteti, da z začetkom postopka razveljavitve odločbe, ki nastopi med rokom za vložitev pritožbe zoper odločbo, ta rok preneha teči.

43 Drugič, če z začetkom postopka preizkusa v tej zadevi rok za vložitev pritožbe ne bi prenehal teči, bi morali biti v skladu z načelom varstva legitimnih pričakovanj stranki na to opozorjeni in obveščeni, da morata vložiti ločeno pritožbo pri odboru za pritožbe.

44 Tretjič, odbor za pritožbe naj ne bi mogel utemeljeno trditi, da vročitev spremenjene različice odločbe z dne 16. maja 2007 v tej zadevi ni akt, zoper katerega se lahko vloži pritožba, ker se z njim ne spreminja izid, ki je naveden v prvotni različici te odločbe. V tej zadevi naj bi bilo treba upoštevati dejstvo, da so v spremenjeni različici odločbe z dne 16. maja 2007 z novimi razlogi nadomeščeni protislovni in deloma nerazumljivi razlogi, ki so bili navedeni v prvotni različici. Po eni strani naj bi bilo nemogoče vložiti pritožbo zoper pomanjkljivo obrazloženo odločbo. Po drugi strani naj bi bilo treba dovoliti, da se glede delov odločbe, ki so bili spremenjeni, lahko vloži pritožba. UUNT naj bi se sicer strinjal s stališčem tožeče stranke, kar izhaja tako iz določitve roka za pritožbo v spremenjeni različici odločbe z dne 16. maja 2007 kot tudi iz besedila dopisa z dne 19. decembra 2007 (glej točko 22 zgoraj).

45 Četrtič, v skladu z načelom varstva legitimnih pričakovanj naj bi moral odbor za pritožbe v tej zadevi pritožbo šteti za dopustno. UUNT je namreč dvakrat jasno in izrecno navedel (glej točko 44 zgoraj), da je spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 akt, zoper katerega se lahko vloži pritožba. UUNT naj bi zato moral upoštevati svoje navedbe.

46 UUNT – čeprav meni, da je odbor za pritožbe pravilno zavrgel pritožbo kot nedopustno – začenja z opozorilom na nepravilnosti, ki jih je v tej zadevi storil oddelek za ugovore.

47 Prvič, v obrazložitvi odločbe z dne 16. maja 2007 naj bi bile nepravilnosti, zlasti protislovno razlogovanje in nedokončana poved.

48 Drugič, oddelek za ugovore naj bi uvedel postopek razveljavitve iz člena 77a Uredbe št. 40/94, čeprav ni bila storjena nobena očitna kršitev določb postopka.

49 Tretjič, oddelek za ugovore je uporabil pravilo 53 Uredbe št. 2868/95, na podlagi katerega se lahko popravijo očitne napake, čeprav spremembe prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007 niso pomenile popravka očitnih napak – kot so jezikovne napake, napake pri prepisu in druge vrste napak, ki jih je treba očitno popraviti – v smislu, da si ne bi bilo mogoče predstavljati nobenega drugega besedila kot popravljenega. Kot naj bi odbor za pritožbe pravilno ugotovil, je oddelek za ugovore v dopisu z dne 26. novembra 2007 kršil obveznost obrazložitve, ki jo ima na podlagi člena 73 Uredbe št. 40/94 (postal člen 75 Uredbe št. 207/2009), ker ni pojasnil, katere očitne napake je bilo treba popraviti.

50 Četrtič, kot je prav tako ugotovil odbor za pritožbe, je bil na dopisu z dne 26. novembra 2007 podpis samo enega člana tega oddelka, s čimer je bilo kršeno pravilo 100 Uredbe št. 2868/95.

51 Vseeno naj bi odbor za pritožbe pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila zoper spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007, pravilno zavrgel kot nedopustno, ker naj s tem, ko je bil tožeči stranki vročen dopis z dne 8. junija 2007, v katerem sta bili

stranki pozvani k predložitvi stališč o morebitni razveljavitvi odločbe z dne 16. maja 2007, ne bi prenehal teči rok za pritožbo zoper to odločbo, ker naj se tožeča stranka v tej zadevi ne bi mogla utemeljeno sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj in ker naj spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 ne bi vplivala na pravni položaj tožeče stranke in naj zato ne bi bila akt, zoper katerega se lahko vloži pritožba.

52 Na prvem mestu UUNT trdi, da je iz člena 77a(3) Uredbe št. 40/94 razvidno, da zaradi začetka postopka razveljavitve, ki je določen v tem členu, ne preneha teči rok za vložitev pritožbe zoper odločbo na podlagi člena 59 te uredbe.

53 Poleg tega naj UUNT ne bi bil dolžan opozoriti strank na to, da v primeru začetka postopka razveljavitve rok za vložitev pritožbe ne preneha teči.

54 Tožeča stranka zoper odločbo z dne 16. maja 2007 ni vložila pritožbe v roku dveh mesecev po njeni vročitvi. Na podlagi pritožbe, ki jo je vložila tožeča stranka pri odboru za pritožbe, bi moral ta ponovno preučiti odločbo, ki je postala dokončna, česar pa ni mogel storiti.

55 Na drugem mestu naj se tožeča stranka v tej zadevi ne bi mogla utemeljeno sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj.

56 Prvič, tožeča stranka naj bi bila ob tem, ko ji je bila istega dne vročena odločba z dne 16. maja 2007, opozorjena, da ima na voljo dvomesečni rok za vložitev pritožbe zoper to odločbo.

57 Drugič, začetek postopka razveljavitve naj ne bi nujno privedel do nameravane razveljavitve. V okoliščinah primera naj bi imela tožeča stranka toliko več razlogov za dvom o tem, da bo odločba z dne 16. maja 2007 razveljavljena, ker napake v tej odločbi niso pomenile očitnih kršitev določb postopka. Tako naj se ne bi mogla legitimno zanesti na razveljavitev zadevne odločbe s tako gotovostjo, da bi se brez skrbi odpovedala vložitvi pritožbe zoper delno zavrnitev njene zahteve za registracijo.

58 Tretjič, popravek, ki ga je izvedel oddelek za ugovore v tej zadevi, naj ne bi vplival na pravni položaj tožeče stranke, ker je obseg zavrnitve zahteve za registracijo, ki jo je vložila tožeča stranka, ostal nespremenjen.

59 Zato je moral po mnenju UUNT odbor za pritožbe pritožbo tožeče stranke zavreči kot nedopustno, kar je tudi storil.

60 Skratka, UUNT meni, da odbor za pritožbe nikakor ni napačno uporabil prava in da bi bilo treba to tožbo zavrniti. Vendar ne nasprotuje temu, da Splošno sodišče ob upoštevanju kršitev določb postopka, ki jih je storil oddelek za ugovore, odloči na podlagi pravičnosti.

Presoja Splošnega sodišča

– Možnost vložitve pritožbe zoper spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007

61 Iz člena 57 v povezavi s členom 58 Uredbe št. 40/94 je razvidno, da lahko zoper odločbe oddelkov za ugovore, s katerimi se konča postopek z ugovorom, pritožbo pri odboru za pritožbe UUNT vloži vsaka stranka v postopku, ki jo odločba prizadene.

62 Tožeča stranka je v pritožbi, ki jo je vložila pri odboru za pritožbe, predlagala razveljavitev „spremenjene različice odločbe [oddelka] za ugovore z dne 16. maja 2007“ in zavrnitev ugovora v celoti.

63 Ker je bila ta pritožba v izpodbijani odločbi zavržena kot nedopustna, tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj to odločbo razveljavi.

64 Da bi odbor za pritožbe ugotovil to, kar je navedeno v izpodbijani odločbi, je v bistvu menil, po eni strani, da tožeča stranka – ker ni vložila pritožbe v roku, ki je začel teči z vročitvijo prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007 – te odločbe ni več mogla izpodbijati in, po drugi strani, da spremenjena različica odločbe z dne 16. maja

2007 – ker se s popravkom, ki ga je izvedel oddelek za ugovore, ni spremenil obseg pravic do registracije znamke, ki jo je prijavila tožeča stranka – ni bila akt, zoper katerega se lahko vloži pritožba.

65 V utemeljitvi te tožbe tožeča stranka izpodbija ti dve presoji.

66 Predvsem je torej treba preučiti vprašanje, ali je bila spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 akt, zoper katerega se je lahko vložila pritožba pri odboru za pritožbe. Za to je treba najprej ugotoviti, v kakšnem obsegu je oddelek za ugovore spremenil prvotno različico odločbe z dne 16. maja 2007.

67 Prvotna različica odločbe z dne 16. maja 2007 je na strani 4 vsebovala ta odstavek:

„Ta stopnja podobnosti velja tudi glede audio in video kaset, ker so z njimi zajeti tudi digitalni nosilci in se lahko uporabljajo v digitalnih video kamerah. Poleg tega obstajajo naprave, s katerimi je mogoče analogne nosilce presneti na digitalne DVD-je."

68 Na isti strani pa je bil tudi ta – v celoti naveden – odstavek:

„Vendar zgornje povezave ne zadoščajo za ugotovitev podobnosti med osvetljenimi filmi ter audio in video kasetami na eni strani in katerim koli od proizvodov vlagateljice ugovora na drugi strani. Glede na vse to proizvodi, kot so osvetljeni filmi, ki se

uporabljajo skupaj z običajnimi alternativami digitalnimi kamerami ali napravami, kot so audio in video kasete, ki običajno [*sic*]“

69 V prvotnem besedilu odločbe z dne 16. maja 2007 je bila tako protislovno presoja vprašanja, ali so si bile audio in video kasete ter proizvodi, zajeti z znamko vlagateljice ugovora, podobni. Poleg tega je oddelek za ugovore menil, da si osvetljeni filmi in proizvodi, za katere je bila registrirana znamka vlagateljice ugovora, niso bili podobni. Vseeno je bilo ugovoru ugodeno, zahteva za registracijo, ki jo je vložila tožeča stranka, pa je bila zato zavrnjena, in sicer tako za audio in video kasete kot za osvetljene filme.

70 S popravkom odločbe z dne 16. maja 2007, ki ga je izvedel oddelek za ugovore, je bil odstavek, naveden zgoraj v točki 68, nadomeščen s tem odstavkom:

„Oprema za obdelavo informacij vlagateljice ugovora zajema široko kategorijo proizvodov, v kateri so med drugim naprave, ki lahko z osvetljenega filma berejo informacije o sliki, ki je na njem, in jih pretvorijo v optične ali električne digitalne informacije (in obratno). Te naprave se lahko prodajajo v prodajalnah, specializiranih za fotografijo, in sicer tako strokovnjakom kot ljubiteljem. Glede na to [UUNT] meni, da med osvetljenimi filmi in opremo za obdelavo informacij obstaja majhna stopnja podobnosti.“

71 Ta popravek je torej odpravil prvotno protislovnost glede audio in video kaset in je bil v nasprotju s prvotno presojo, na podlagi katere med osvetljenimi filmi in proizvodi, zajetimi z znamko vlagateljice ugovora, ni bilo podobnosti. Nasprotno pa izrek ni bil spremenjen.

72 Opozoriti je treba, da je oddelek za ugovore po tem, ko je najprej nameraval razveljaviti odločbo z dne 16. maja 2007, priznal, da pogoji, določeni v členu 77a Uredbe št. 40/94, niso izpolnjeni. V dopisu z dne 26. novembra 2007, ki je bil priložen k vročitvi spremenjene različice odločbe z dne 16. maja 2007 (glej točko 21 zgoraj), je eden od članov oddelka za ugovore navedel, da je bila v prvotni različici te odločbe očitna napaka, ki jo je bilo treba popraviti v skladu s pravilom 53 Uredbe št. 2868/95.

73 V skladu s to določbo mora UUNT, če po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke v postopku ugotovi jezikovne napake, napake pri prepisu in očitne napake v odločitvi, zagotoviti, da napako popravi pristojna služba ali oddelek. Iz tega besedila je razvidno, da se s popravki, ki se izvedejo na podlagi te določbe, lahko odpravijo zgolj pravopisne ali slovnične napake, napake pri prepisu – kot so na primer napake glede imen strank ali zapisa znakov – ali napake, ki so tako očitne, da si ne bi bilo mogoče predstavljati nobenega drugega besedila kot popravljenega.

74 Spremembe, ki so bile izvedene v tem primeru (glej točke od 67 do 71 zgoraj), niso zajemale zgolj dopolnitve nedokončane povedi, ki je bila nerazumljiva, ampak tudi razrešitev tako notranje protislovnosti razlogov v zvezi z audio in video kasetami kakor tudi protislovnosti med razlogi in izrekom glede teh proizvodov in osvetljenih filmov.

75 Zato je treba ugotoviti, da se je popravek prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007 nanašal na samo vsebino te odločbe in da torej ne gre za popravek očitne napake. Glede tega je treba ugotoviti, da bi bilo mogoče protislovje v odločbi navedenih razlogov glede vprašanja, ali so nekateri proizvodi, zajeti s prijavljeno znamko, podobni nekaterim proizvodom, za katere je bila registrirana znamka vlagateljice ugovora,

mogoče rešiti tako ali drugače. Prav tako bi bilo mogoče protislovje med razlogi in izrekom odločbe – ki izhaja iz tega, da se nekateri proizvodi prijavljene znamke in proizvodi znamke vlagateljice ugovora ne štejejo za podobne, čeprav je bilo ugovoru ugodeno tudi glede teh proizvodov – razrešiti tako z ugotovitvijo določene stopnje podobnosti med temi proizvodi kot tudi z zavrnitvijo ugovora glede teh proizvodov.

76 Zato besedilo, s katerim je bilo nadomeščeno prvotno besedilo odločbe z dne 16. maja 2007, ni očitna zamenjava tega besedila, spremembe, ki je bila izvedena v tem primeru, pa ni mogoče šteti za popravek ene od več napak, ki so določene v pravilu 53 Uredbe št. 2868/95.

77 Te spremembe ni bilo mogoče izvesti niti na podlagi ene od drugih določb, ki oddelkom za ugovore omogočajo, da ponovno obravnavajo svoje odločbe po tem, ko so bile sprejete in vročene.

78 Kot je bilo priznano v dopisu z dne 26. novembra 2007, ki je bil priložen k vročitvi spremenjene različice odločbe z dne 16. maja 2007, pogoji iz člena 77a Uredbe št. 40/94 niso bili izpolnjeni, ker v tem primeru ni bila storjena nobena očitna kršitev določb postopka, ki bi jo bilo mogoče pripisati UUNT. Oddelek za ugovore zato ni mogel razveljaviti odločbe z dne 16. maja 2007 in sprejeti nove odločbe.

79 Oddelek za ugovore v tej zadevi tudi ni mogel uporabiti možnosti preizkusa lastnih odločb, ki je določen v členu 60a Uredbe št. 40/94, ker je ta možnost odvisna od vložitve pritožbe pri odboru za pritožbe in ker je bilo jasno, da tožeča stranka v roku,

določenem v členu 59 Uredbe št. 40/94, ni vložila pritožbe zoper prvotno različico odločbe z dne 16. maja 2007.

80 Kot je pojasnjeno v enajsti in dvanajsti uvodni izjavi Uredbe št. 40/94, je hotel zakonodajalec s sprejetjem te uredbe določiti pristojnosti UUNT in vseh organov tega telesa. Tako je običajen način izpodbijanja odločb oddelka za ugovore ta, da stranke, ki so bile prizadete s temi odločbami, uporabijo pravna sredstva, določena v naslovu VII Uredbe št. 40/94 (postal naslov VII Uredbe št. 207/2009). Poleg tega so v Uredbi št. 40/94 določeni trije primeri, v katerih lahko oddelki za ugovore sami ponovno obravnavajo odločbe, ki so jih sprejeli, in sicer možnosti, preučene v točkah od 72 do 79 zgoraj. Uporaba teh možnosti je omejena. Iz splošne strukture pravil upravnega postopka, ki so bila uvedena z Uredbo št. 40/94, je namreč razvidno, da oddelki za ugovore načeloma izčrpajo svojo pristojnost s sprejetjem odločbe na podlagi člena 43 te uredbe (postal člen 42 Uredbe št. 207/2009) in da lahko odločbe, ki so jih sprejeli, razveljavijo ali spremenijo zgolj v primerih, ki so določeni v tej ureditvi.

81 Vendar, kot je bilo pravkar opozorjeno, popravek odločbe z dne 16. maja 2007 jasno ni popravek očitne napake in ne pomeni uresničitve nobene od drugih možnosti, ki so določene z Uredbo št. 40/94.

82 Sprememba prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007 je bila tako sprejeta izven okvira primerov – določenih v Uredbi št. 40/94 – v katerih lahko oddelki za ugovore ponovno obravnavajo svoje odločbe. Tako je bila ta sprememba brez vsake pravne podlage, o čemer se sicer strinjajo tožeča stranka v svoji pritožbi pri odboru za

pritožbe, odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi in UUNT v odgovoru na tožbo, ki ga je vložil v okviru tega postopka.

83 Glede tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso, da za akte institucij, organov, uradov in agencij Evropske unije načeloma velja domneva zakonitosti in da imajo ti akti – čeprav so v njih nepravilnosti – zato pravne učinke, dokler niso razveljavljeni ali umaknjeni. Vendar so izjema od tega načela akti, pri katerih so podane tako očitne in hude nepravilnosti, da jih pravni red Unije ne more dopustiti, in za katere se tudi po uradni dolžnosti šteje, da nimajo nobenega pravnega učinka in so torej pravno neobstoječi. Namen te izjeme je ohraniti ravnovesje med bistvenima, vendar včasih protislovnima zahtevama, katerima mora zadostiti pravni red, in sicer med stabilnostjo pravnih odnosov in spoštovanjem zakonitosti. Resnost pravnih posledic, ki se navezujejo na ugotovitev neobstoja akta, terja, da je taka ugotovitev zaradi pravne varnosti mogoča le v zelo izjemnih primerih (glej v tem smislu sodbe Sodišča z dne 12. julija 1957 v združenih zadevah Algera in drugi proti Assemblée commune, 7/56 in od 3/57 do 7/57, Recueil, str. 81, točka 122; z dne 12. maja 1977 v zadevi Hebrant proti Parlamentu, 31/76, Recueil, str. 883, točka 23; z dne 26. februarja 1987 v zadevi Consorzio Cooperative d'Abruzzo proti Komisiji, 15/85, Recueil, str. 1005, točki 10 in 11, in z dne 19. junija 1994 v zadevi Komisija proti BASF in drugim, C-137/92 P, Recueil, str. I-2555, točke od 48 do 50).

84 Tako je Sodišče menilo, da je ob neobstoju posebnih okoliščin, ki bi lahko upravičile tako zamudo, poročilo o delu, ki ga je uprava v dokončni obliki sprejela več kot petnajst mesecev po izteku obdobja, na katerega se je nanašalo, pravno neobstoječe (zgoraj v točki 83 navedena sodba Hebrant proti Parlamentu, točke od 22 do 26).

85 Poleg tega je Sodišče razsodilo, da mora v okviru tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti preveriti, ali določba sekundarne zakonodaje, glede katere se je zatrjevalo, da je kršena, spada pod pristojnost, ki je bila prenesena na Skupnosti, in ali ni zaradi tega brez pravne podlage v pravnem redu Skupnosti, in to kljub temu, da zoper zadevno odločbo v roku ni bila vložena ničnostna tožba in je zato postala dokončna (sodba Sodišča

z dne 10. decembra 1969 v združenih zadevah Komisija proti Franciji, 6/69 in 11/69, Recueil, str. 523, točke od 11 do 13).

86 Ta precedensa dokazujeta, da se nepravilnosti, zaradi katerih sodišče Unije lahko meni, da je akt pravno neobstoječ, razlikujejo od nezakonitosti, ugotovitev katerih načeloma povzroči razglasitev ničnosti aktov, ki so podvrženi nadzoru zakonitosti, določenem v Pogodbi, ne zaradi njihove narave, ampak zaradi njihove resnosti in očitnosti. Za pravno neobstoječe je namreč treba šteti akte s takimi nepravilnostmi, katerih resnost je tako očitna, da vpliva na njihove bistvene pogoje (glej v tem smislu zgoraj v točki 83 navedeno sodbo Komisija proti BASF in drugim, točki 51 in 52).

87 V tej zadevi – kot je bilo ugotovljeno v točkah od 72 do 82 zgoraj – so bile v spremenjeni različici odločbe z dne 16. maja 2007 nepravilnosti, ki so se nanašale na bistvene pogoje tega akta, katerih resnosti in očitnosti nista mogli popolnoma spregledati niti stranki v postopku z ugovorom niti odbor za pritožbe.

88 Odbor za pritožbe je namreč navedel, da je član oddelka za ugovore, ki je bil edini podpisnik dopisa, s katerim je bila tožeči stranki vročena spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007, storil napako, ko je v tem primeru upravičil uporabo pravila, na podlagi katerega se lahko popravijo očitne napake (točka 11 izpodbijane odločbe).

89 Za dodatno pojasnitev je treba spomniti, da je UUNT v točkah od 27 do 32 odgovora na tožbo sam potrdil, da je tudi po uradni dolžnosti ugotovil resnost nepravilnosti, s katerimi je povezana spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007.

90 Prav tako je tožeča stranka v pritožbi, ki jo je vložila pri odboru za pritožbe, glede odlomkov izpodbijane odločbe, ki so navedeni zgoraj v točki 15, navedla to:

„Presoje UUNT, da je bila v [prvotni različici odločbe z dne 16. maja 2007] ‚očitna napaka', ni mogoče sprejeti.

Pregled strani 4, na katero se sklicuje UUNT, razkriva, da so nekateri stavki komaj razumljivi:

[…]

Navedeni stavki so protislovni, a nikakor ne pomenijo očitne napake. Katero od teh mnenj je treba šteti za očitno napačno?

Nazadnje, tretji [odstavek] se prekine sredi povedi […] Tako [ta odstavek] ni razumljiv.

Vendar je iz primerjave tretjega [odstavka] na strani 4 [prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007] s tretjim [odstavkom] [spremenjene različice odločbe z dne 16. maja 2007] mogoče ugotoviti, da ni bilo treba dopolniti prvotne povedi, ampak da so bili vstavljeni popolnoma drugačni odlomki, ki zlasti vsebujejo nove argumente glede ‚majhne stopnje podobnosti med osvetljenimi filmi in opremo za obdelavo informacij'.

Ti novi argumenti [ne pomenijo popravka] očitne napake in zato sprememba [odločbe z dne 16. maja 2007] ni v skladu z ureditvijo glede znamke Skupnosti."

91 Tako so očitnost nepravilnosti, ki so povezane s spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007, ugotovili tako tožeča stranka kot odbor za pritožbe in tudi UUNT med postopkom pred Splošnim sodiščem.

92 Kot je bilo ugotovljeno zgoraj v točki 82, je oddelek za ugovore svojo pristojnost za odločitev o ugovoru izčrpal z dnem, ko je bila brez pravne podlage sprejeta spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007. Glede tega je treba ugotoviti, da ta prekoračitev pristojnosti pomeni nepravilnost, ki vpliva na bistvene pogoje zadevnega akta, tako da bi bilo treba ugotoviti njegov neobstoj (glej točko 86 zgoraj).

93 Zato bi moral odbor za pritožbe, ko je odločal o pritožbi zoper ta akt, ugotoviti, da je pravno neobstoječ in ga razglasiti za ničnega, kot je sicer priznal UUNT v odgovoru na vprašanja, ki jih je strankam glede tega postavilo Splošno sodišče.

94 Iz tega sledi, prvič, da je odbor za pritožbe napačno uporabil pravo, ker je preverjal, ali je spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 vplivala na pravni položaj tožeče stranke in ker je pritožbo zoper ta akt kot nedopustno zavrgel, in drugič, da je treba izpodbijano odločbo razveljaviti po uradni dolžnosti, ker z njo ta akt ni bil razglašen za ničen.

95 Iz zgoraj navedenega je razvidno tudi, da je bil obseg pravic do registracije znamke, katere registracijo je zahtevala tožeča stranka, določen s prvotno različico odločbe

z dne 16. maja 2007. Iz listin iz spisa, ki ga je Splošnemu sodišču posredovala tožeča stranka, je razvidno, da ji je bila ta različica odločbe vročena istega dne. Tožeča stranka bi morala zato v skladu s členom 59 Uredbe št. 40/94 vložiti pritožbo v roku dveh mesecev od tega dne. Vendar tožeča stranka ne zanika, da pred iztekom tega roka ni vložila pritožbe zoper to odločbo. Zato je treba ugotoviti, da načeloma tožeča stranka dne, ko je vložila pritožbo pri odboru za pritožbe, ni več smela izpodbijati utemeljenosti odločbe oddelka za ugovore.

96 Vseeno pa je treba preučiti trditve tožeče stranke glede posledic tega, da ji je UUNT pred iztekom roka za vložitev pritožbe, ki je začel teči z vročitvijo prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007, sporočil, da namerava to odločbo razveljaviti, in trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na načelo varstva legitimnih pričakovanj.

– Posledice vročitve dopisa z dne 8. junija 2007 na potek roka za vložitev pritožbe

97 Z dopisom z dne 8. junija 2007 (glej točko 17 zgoraj) je bila tožeča stranka obveščena o tem, da namerava oddelek za ugovore razveljaviti odločbo z dne 16. maja 2007.

98 Tožeča stranka trdi, da je treba vročitev tega dopisa – do katere je prišlo med tekom roka za vložitev pritožbe, ki je začel teči z vročitvijo prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007 – upoštevati pri presoji dopustnosti njene pritožbe pred odborom za pritožbe. Tožeča stranka se sklicuje tudi na dejstvo, da je na dopis z dne 8. junija 2007 odgovorila v roku, določenem v tem dopisu.

99 Glede tega je treba na prvem mestu ugotoviti, da to, da so stranke v postopku z ugovorom obveščene o nameri za razveljavitev odločbe ob uporabi člena 77a(2) Uredbe št. 40/94 (postal člen 80(2) Uredbe št. 207/2009), za oddelek za ugovore pomeni ukrep obveznega posvetovanja, katerega namen je omogočiti strankam, da podajo svoja stališča o utemeljenosti te razveljavitve in da se razjasni presoja UUNT glede vprašanja, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 77a(1) Uredbe št. 40/94 (postal člen 80(1) Uredbe št. 207/2009). V teh okoliščinah tožeča stranka glede na dopis z dne 8. junija 2007 ni mogla biti prepričana o tem, kakšno odločitev bo sprejel UUNT glede razveljavitve odločbe z dne 16. maja 2007.

100 Na drugem mestu je treba poudariti, da je iz člena 77a(3) Uredbe št. 40/94 razvidno, da postopek razveljavitve ne posega v pravico strank, da vložijo pritožbo zoper odločbo, ki se jo namerava razveljaviti.

101 Zato ob neobstoju kakršnih koli izrecnih pojasnil v Uredbi št. 40/94 začetek posvetovanja z zainteresiranimi strankami pred razveljavitvijo odločbe na podlagi člena 77a(2) te uredbe ne more povzročiti, da preneha teči rok za vložitev pritožbe iz člena 59 te uredbe (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 1. julija 2009 v zadevi Okalux proti UUNT – Messe Düsseldorf (OKATECH), T-419/07, ZOdl., str. II-2477, točka 34).

102 Trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na neskladnost sočasno potekajočih postopka s pritožbo in postopka razveljavitve, je treba tudi zavrniti.

103 Prvič, tudi če bi sočasnost teh dveh postopkov dejansko pomenila neskladnost, taka ugotovitev nikakor ne more omajati brezpogojnih, jasnih in natančnih določb ureditve glede pogojev razveljavitve in glede rokov, ki veljajo za pritožbe pred odborom za pritožbe.

104 Drugič, zatrjevana neskladnost ni dokazana. Po eni strani je mogoče postopek razveljavitve izpeljati hitro in se mora končati v šestih mesecih od vročitve odločbe. Čeprav je glede na veljavne roke postopka malo verjetno, da bi odbor za pritožbe odločil pred koncem postopka razveljavitve, bi bilo treba v primeru, da bi bila odločba, ki bi jo odbor za pritožbe potrdil, pozneje razveljavljena, sprejeti novo odločbo, če pa bi odbor za pritožbe odločbo razveljavil, bi postopek razveljavitve te odločbe postal bezpredmeten. Po drugi strani bi odbor za pritožbe, če bi bila odločba, ki je predmet pritožbe, razveljavljena, ugotovil, da o pritožbi ni več treba odločati. Tožeča stranka tako nikakor ne more utemeljeno trditi, da bi sočasnost vodenja postopka razveljavitve in vložitve pritožbe zoper isto odločbo lahko pripeljala do neskladnega rezultata.

105 Nazadnje, tega, da je tožeča stranka utemeljenost odločbe z dne 16. maja 2007 izpodbijala v okviru postopka razveljavitve, ki je glede na postopek s pritožbo – ki je določen v členu 57 in naslednjih Uredbe št. 40/94 – ločen postopek, ni mogoče šteti za pritožbo zoper zadevno odločbo. Za vložitev pritožbe namreč veljajo postopkovne zahteve – vključno s plačilom pristojbine – in zahteve obličnosti, ki jih tožeča stranka ni izpolnila. V vsakem primeru, tudi če bi bilo dopis tožeče stranke z navedbo njenih stališč, ki je bil vročen 23. julija 2007, mogoče šteti za pritožbo zoper odločbo z dne 16. maja 2007, bi bila taka pritožba vložena po izteku roka.

106 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da je vročitev dopisa z dne 8. junija 2007 povzročila, da je prenehal teči rok za vložitev pritožbe, ki je začel teči z vročitvijo prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007.

– Trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na načelo varstva legitimnih pričakovanj

107 Tožeča stranka trdi, da je pritožbo zoper spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007 lahko vložila zaradi legitimnega pričakovanja, ki je nastalo z dopisom člana oddelka za ugovore z dne 19. decembra 2007 (glej točko 22 zgoraj). Trdi tudi, da bi moral zaradi spoštovanja tega načela UUNT navesti, da z vročitvijo dopisa z dne 8. junija 2007 – s katerim je bila obveščena o nameri za razveljavitev odločbe z dne 16. maja 2007 (glej točko 17 zgoraj) – ne preneha teči rok za vložitev pritožbe.

108 V skladu z ustaljeno sodno prakso se lahko na načelo varstva legitimnih pričakovanj, tudi če besedilo ne obstaja, sklicuje vsak posameznik, ki mu je institucija s tem, ko mu je dala natančna zagotovila, vzbudila upravičena pričakovanja. Taka zagotovila – ne glede na obliko, v kateri so bila sporočena – so natančne, brezpogojne ter usklajene informacije pooblaščenih in zanesljivih virov (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 5. aprila 2006 v zadevi Kachakil Amar proti UUNT (Vodoravna črta, ki se zaključi v trikotnik), T-388/04, neobjavljena v ZOdl., točka 26 in navedena sodna praksa).

109 Nasprotno pa se nihče ne more sklicevati na kršitev tega načela, kadar ni jasnih zagotovil uprave (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2006 v združenih zadevah TEA-CEGOS in STG proti Komisiji, T-376/05 in T-383/05, ZOdl., str. II-205, točka 88 in navedena sodna praksa).

110 V skladu s sodno prakso se stranka ne more sklicevati na molk uprave, ko navaja kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj. V teh okoliščinah dejstva, da v dopisu, naslovljenem na stranki, z dne 8. junija 2007 – v katerem je član oddelka za ugovore navedel namero za razveljavitev odločbe z dne 16. maja 2007 – ni bilo opozorjeno, da začetek postopka razveljavitve ne povzroči prekinitve ali prenehanja teka roka za vložitev pritožbe, določenega v členu 59 Uredbe št. 40/94, ni mogoče šteti za element, ki bi pri tožeči stranki vzbudil utemeljena pričakovanja glede prekinitve ali prenehanja teka tega zavezujočega roka, na obstoj katerega je bila sicer opozorjena ob vročitvi odločbe z dne 16. maja 2007.

111 Vendar je jasno, da je zastopnik UUNT v dopisu z dne 19. decembra 2007 strankama sporočil, da je spremenjena različica odločbe z dne 16. maja 2007 odločba, zoper katero se lahko vloži pritožba v roku, ki je začel teči z vročitvijo nove različice odločbe z dne 16. maja 2007.

112 Treba je ugotoviti, da je bilo v tem dopisu strankama v postopku pred oddelkom za ugovore sporočeno samo, da lahko vložita pritožbo zoper spremenjeno različico odločbe z dne 16. maja 2007, ki jima je bila vročena 26. novembra 2007. Ta navedba ni jasno in brezpogojno izražala, da je tožeča stranka tedaj še lahko vložila pritožbo zoper prvotno različico odločbe z dne 16. maja 2007, ki je – kot je bilo pravkar razsojeno (glej točke od 93 do 95 zgoraj) – edini akt, ki je ustvaril pravne učinke v tej zadevi.

113 V vsakem primeru se tožeča stranka ne more sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj, da bi se izognila prekluziji, ki je nastala, ker v pritožbenem roku ni vložila pritožbe zoper prvotno različico odločbe z dne 16. maja 2007.

114 V zvezi z možnostjo sklicevanja na načelo varstva legitimnih pričakovanj za izognitev prekluziji iz sodne prakse izhaja, da mora tožeča stranka dokazati pričakovanja,

utemeljena z natančnimi zagotovili uprave, ki povzročijo sprejemljivo zmedo pri dobroverni zadevni stranki, ki je izkazala potrebno skrbnost, zahtevano od običajno obveščenega subjekta (sklep Sodišča z dne 13. decembra 2000 v zadevi Sodima proti Komisiji, C-44/00 P, Recueil, str. I-11231, točka 50).

115 V tej zadevi tožeča stranka – ker kljub zavezujočemu pritožbenemu roku, na katerega je bila sicer opozorjena ob vročitvi prvotne različice odločbe z dne 16. maja 2007, v tem roku ni vložila pritožbe zoper to odločbo, pa čeprav zgolj iz previdnosti – ni dokazala potrebne skrbnosti običajno obveščenega subjekta, da bi se lahko sklicevala na načelo varstva legitimnih pričakovanj (glej v tem smislu zgoraj v točki 101 navedeno sodbo OKATECH, točka 53).

116 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da je odbor za pritožbe pritožbo – kolikor se je z njo izpodbijala utemeljenost odločbe, ki jo je sprejel oddelek za ugovore – napačno zavrgel kot nedopustno.

Predlogi, naj Splošno sodišče v celoti zavrne ugovor

Trditve UUNT

117 UUNT trdi, da je pristojnost Splošnega sodišča določena s členom 63 Uredbe št. 40/94 (postal člen 65 Uredbe št. 207/2009) in da je zato omejena na nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe, na podlagi katerega lahko, če je potrebno, te odločbe zgolj

razveljavi ali spremeni. Zato naj bi bil predlog tožeče stranke, da naj Splošno sodišče zavrne ugovor, nedopusten.

Presoja Splošnega sodišča

118 Z drugim tožbenim predlogom tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj po razveljavitvi izpodbijane odločbe v celoti zavrne ugovor imetnika prejšnje španske figurativne znamke dm.

119 Na podlagi člena 63(3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 65(3) Uredbe št. 207/2009) je sodišče Unije pristojno tako za razveljavitev kot za spremembo odločb odborov za pritožbe. V zvezi s tem predlog, naj Splošno sodišče sprejme odločbo, ki bi jo moral sprejeti odbor za pritožbe, spada pod pristojnost za spremembo odločb odbora za pritožbe, ki je določena v členu 63(3) Uredbe št. 40/94 (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 12. septembra 2007 v zadevi Koipe proti UUNT – Aceites del Sur (La Española), T-363/04, ZOdl., str. II-3355, točki 29 in 30, in z dne 11. februarja 2009 v zadevi Bayern Innovativ proti UUNT – Life Sciences Partners Perstock (Life-Science), T-413/07, neobjavljena v ZOdl., točke od 14 do 16).

120 Vendar, kot je bilo pravkar razsojeno (glej točko 116 zgoraj), je odbor za pritožbe pravilno uporabil pravila o dopustnosti pritožb, ko je menil, da tožeča stranka ni mogla izpodbijati utemeljenosti odločbe, s katero je oddelek za ugovore odločil o ugovoru. Zato je mogoče predloge tožeče stranke, ki se nanašajo na to, naj Splošno sodišče ta ugovor zavrne, le zavrniti.

Predlogi, naj Splošno sodišče vrne zadevo v odločanje UUNT

Trditve UUNT

121 UUNT trdi, da mora na podlagi člena 63(6) Uredbe št. 40/94 (postal člen 65(6) Uredbe št. 207/2009) sprejeti ukrepe za izvršitev sodbe Splošnega sodišča. Zato naj bi bili predlogi Splošnemu sodišču za izdajo odredbe UUNT nedopustni.

Presoja Splošnega sodišča

122 V skladu s členom 63(6) Uredbe št. 40/94 mora UUNT sprejeti ukrepe za izvršitev sodb sodišča Unije. Iz tega sledi, da so podredno navedeni predlogi tožeče stranke, naj Splošno sodišče vrne zadevo v odločanje UUNT, brezpredmetni in zato nedopustni.

Stroški

123 Predloge tožeče stranke glede naložitve stroškov vlagateljici ugovora je treba zavrniti, ker ta ni sodelovala v postopku pred Splošnim sodiščem.

124 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar lahko na podlagi člena 87(3) Poslovnika Splošno sodišče stranki, čeprav je uspela, naloži plačilo stroškov, za katere meni, da jih je brez razloga ali iz nagajivosti povzročila nasprotni stranki.

125 V okoliščinah te zadeve je treba upoštevati, prvič, dejstvo, da je prvotna različica odločbe z dne 16. maja 2007 vsebovala nerazumljivo obrazložitev, drugič, resnost nepravilnosti, ki so bile storjene pri vročitvi spremenjene različice odločbe z dne 16. maja 2007, in tretjič, dejstvo, da je bila tožeča stranka za vložitev pritožbe pri odboru za pritožbe spodbujena z dopisom, ki ga je nanjo naslovil UUNT 19. decembra 2007. Zato je treba šteti, da so bili vsi stroški, ki jih je tožeča stranka priglasila v okviru te tožbe, v smislu člena 87(3) Poslovnika povzročeni brez razloga, zaradi česar je treba UUNT naložiti plačilo vseh stroškov, in to kljub temu, da tožeča stranka tega ni predlagala.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

1. Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 30. oktobra 2008 (zadeva R 228/2008-1) glede postopka z ugovorom med Distribuciones Mylar, SA in dm-drogerie

markt GmbH & Co. KG se razveljavi, ker spremenjena različica odločbe oddelka za ugovore z dne 16. maja 2007 v njej ni bila razglašena za nično.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. UUNT se naloži plačilo stroškov.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 9. septembra 2011.

Podpisi